

30. navadna nedelja A



Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. (Mt 22,37)

Prvo berilo

2 Mojzes 22,20-26

To govori Gospod: "Tujca ne izkoriščaj in ne zatiraj, kajti tujci ste bili v egiptovski deželi! Ne zatirajte nobene vdove in sirote! Če bi jih zatirali, bodo vpile k meni in gotovo uslišim njihovo vpitje. In moja jeza se razvname in pomorim vas z mečem, tako da bodo vaše žene postale vdove in vaši otroci sirote. Če posodiš denar mojemu ljudstvu, ubožcu zraven sebe, mu ne bodi kakor oderuh, ne nalagaj mu obresti! Če vzameš v zastavo plašč svojega bližnjega, mu ga vrni do sončnega zahóda! Kajti to je njegova edina odeja, ogrinjalo za njegovo kožo. V čem naj sicer spi? Če se bo zgodilo, da bo vpil k meni, ga bom uslišal, ker sem milostljiv."

Drugo berilo

1 Tesaloničanom 1,5c-10

Bratje in sestre, veste, kakšni smo postali med vami v vaše dobro. In vi ste začeli posnemati nas in Gospoda: besedo ste sprejeli v veliki stiski in z veseljem Svetega Duha, tako da ste postali zgled vsem verujočim v Makedoniji in v Aháji. Kajti od vas je Gospodova beseda odjeknila ne samo po Makedoniji in po Aháji, ampak se je vaša vera v Boga razširila po vseh krajih, tako da nam o ničemer ni treba govoriti. Sami namreč govorijo o nas, kako ste nas sprejeli in kako ste se spreobrnil k Bogu: odvrnili ste se od malikov, da bi služili živemu in resničnemu Bogu ter pričakovali iz nebes njegovega Sina. Tega je obúdil od mrtvih, Jezusa, ki nas rešuje pred prihodnjo jezo.

Tisti čas so farizeji slišali, da je Jezus saduceje prisilil k molku, in so se zbrali na enem kraju. Eden izmed njih, učitelj postave, ga je preizkušal z vprašanjem: "Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?" Rekel mu je: "Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej enaka: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in preroki."

V razmislek

Vsak dan sprejemamo – zavedno ali nezavedno – odločitve za ljudi, za stvari in za poti, ki so nam pomembne. Pred odločitvijo je potrebno premisliti različne alternative. S tem je odločitev za nekoga ali za nekaj obvezno tudi odločitev proti vsem drugim alternativam. Ljudem 21. stoletja se je pogosto težko dokončno odločiti in se tako posloviti od vseh ostalih alternativ. Nadvse radi bi si pustili odprtih več poti...

Tesaloničani so se, kot slišimo v današnjem drugem evangeliju, kljub velikim težavam odločili za Jezusovo pot. Očitno je Pavlu tako zelo uspelo prepričati občestvo s svojimi besedami in dejanji o življenjski poti s Kristusom, da jo je bilo pripravljeno sprejeti navkljub marsikaterim težavam. Očitno so bili njeni privrženci tako prepričljivi, da so bili s svojim načinom življenja in s svojo vero vzor drugim ljudem.

Tako prepričani in prepričljivi glede določene odločitve smo lahko le, če nam je jasno, da je ta odločitev bistvenega pomena za naše življenje. Resnična in globoka odločitev za Boga, ki smo jo sprejeli v upanju in zaupanju, je odločitev za Boga, ki je življenje in nam podarja življenje in ki si je zamislil polnost življenja ne zgolj za nas, temveč tudi za vse druge ljudi. Odločitev za Boga življenja vključuje tudi odločitev za skrb za življenja drugih ljudi in za oblikovanje našega življenja v oziru na srečo naših bližnjih. Če smo prepričani, da želi Bog za vsakega človeka najboljšo, se ne sme zgoditi, da je dobro človeka uničeno zaradi človeškega zatiranja in izkoriščanja. Pred Bogom, ki je vedno na strani prikrajšanih, je družbeno zlo popolnoma nesprejemljivo in, kot slišimo v prvem berilu, ni brez posledic za povzročitelje. Odnos z Bogom je "celosten" le takrat, ko vključuje odnos z soljudmi. Ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega sta neločljivo povezani, kar vidimo tudi v evangeliju, ko farizerji sprašujejo Jezusa, katera je največja zapoved (osnovna zapoved) v postavi, Jezus pa povzame v dvojni zapovedi ljubezen do Boga in do bližnjega. V preprostem in jasnem odgovoru ne spomni na bistveno in osnovno le učnikov svojega časa, temveč tudi nas. V naše življenje nam je potrebno vključiti zgolj obe strani ljubezni kot celostno ljubezen – v naše srce, dušo in duha. In to ne zgolj v teoriji, temveč v dejanjih! Kot vemo, je ljubiti Boga in svet filozofsko-teoretsko vedno bolj preprosto kot zavestno posvetiti naš čas Bogu ali širiti po svetu našo ljubezen do Njega, tako da se približamo ljudem v našem življenju z dobrohotnostjo, spoštovanjem in odgovornostjo. Če obdržimo ta princip v srcu, smo razumeli bistvo naše krščanske vere.